

MELAHIRKAN GRADUAN YANG MAMPU MENGISI KEKOSONGAN DI PASARAN PEKERJAAN MASA KINI SATU CADANGAN

Oleh
Mohd. Kamal b. Hj. Harun
Kajian Sains Gunaan

PENGENALAN

Antara masalah yang sering ditimbulkan dewasa ini, ialah kemampuan institusi-institusi pengajian tinggi (IPT) untuk melahirkan graduan-graduan yang boleh dipasarkan di dalam pasaran pekerjaan yang ada. Kajian yang telah dibuat oleh Malaysian Institute of Economic Research (MIER) menunjukkan graduan-graduan IPT masa kini tidak lagi mempunyai kebolehan dan kemampuan yang diperlukan untuk dipasarkan. Menurut artikel yang dikeluarkan oleh Jabatan Gunatenaga Manusia bertajuk "Malaysian Employment Trend" pula, para majikan kini gagal mengisi kekosongan yang ditawarkan, bukan kerana tiada permintaan, tetapi kerana pemohon-pemohon tidak dapat memenuhi syarat-syarat kelayakan lain yang dikehendaki, walaupun telah mempunyai kelayakan asas. Sementara itu Tan Sri Abd. Aziz b. Abd. Rahman pula menambah, graduan yang memiliki ijazah dan kelayakan profesional masih mempunyai kekurangan dari segi kebolehan dan kesanggupan yang diperlukan oleh sektor swasta.

Situasi di atas merupakan senario pasaran pekerjaan yang sedang dihadapi oleh negara kita masa kini. Antara sebab utama yang telah dikenalpasti berlakunya situasi ini, ialah kerana terjadinya jurang perbezaan di antara permintaan jenis keupayaan dengan penawaran tenaga kerja yang ada. Ini adalah kerana program pembangunan pesat yang sedang dilalui oleh negara masa kini, telah menyebabkan perubahan yang mendadak dalam "trend" permintaan jenis-jenis keupayaan dari seseorang individu di satu-satu sektor pekerjaan sehingga menyebabkan para graduan tertinggal dari segi latihan yang sepatutnya diperlukan dalam bidang pekerjaan.

Sehubungan itu, kita sebagai sebuah institusi pengajian yang terlibat secara langsung di dalam menyediakan tenaga kerja yang diperlukan ini, seharusnya bertanggungjawab sepenuhnya dalam usaha untuk merapatkan jurang perbezaan yang telah dinyatakan tadi.

TUJUAN

Kertas ini bertujuan untuk mencadangkan satu mekanisme yang dirasakan boleh digunakan oleh ITM Cawangan Pahang di dalam usaha untuk membantu menyelesaikan masalah jurang perbezaan di antara permintaan dengan penawaran tenaga kerja masa kini.

STRATEGI UTAMA

Strategi utama yang perlu ditumpukan buat masa ini ialah untuk mewujudkan satu perhubungan yang erat di antara institusi dengan organisasi-organisasi luar dan bakal-bakal majikan. Perkara ini dirasakan sangat perlu agar pihak institusi sentiasa peka dengan perkembangan-perkembangan yang berlaku di dalam "trend" pasaran pekerjaan. Untuk memastikan tercapainya matlamat ini, perhubungan yang dijalinan itu perlulah dibentuk, supaya dapat memberikan manfaat kepada kedua-dua belah pihak. Hanya dengan cara ini sahaja kita boleh menarik minat mereka (organisasi luar) untuk menjalinkan perhubungan dengan pihak institut. Dalam hal ini pihak institusi perlulah menyumbang dan antara sumbangan yang boleh dilakukan ialah dengan cara mengadakan kursus-kursus, seminar-seminar serta khidmat-khidmat nasihat untuk pihak-pihak swasta. Kursus-kursus seperti kursus komputer, jurutrengkas serta bahasa yang dianjurkan sekarang ini bolehlah dipanjangkan ke pihak-pihak swasta dalam usaha untuk menarik minat mereka dalam menjalinkan perhubungan dengan pihak institusi. Sebagai balasan, pihak-pihak swasta diharapkan dapat memberikan maklumat-maklumat yang diperlukan dalam menghasilkan rupabentuk graduan-graduan yang laku di dalam pasaran pekerjaan masa kini. Untuk ini beberapa kaedah yang boleh dilakukan ialah seperti mengadakan lawatan-lawatan ke sektor swasta, menghadiri bengkel-bengkel, seminar-seminar dan forum-forum yang berkaitan dengan penggunaan sumber tenaga kerja anjuran sektor-sektor swasta dan bakal-bakal majikan yang lain. Selain dari itu, pihak institut juga bolehlah berusaha untuk mewujudkan program-program kerjasama dengan sektor swasta.

Satu lagi kaedah yang telah terbukti berkesan di dalam mencapai strategi ini ialah melalui penubuhan alumni. Dengan cara ini, faktor kontribusi dari pihak institut dalam menjalinkan perhubungan dengan pihak luar tidaklah lagi menjadi faktor yang utama. Pihak institut boleh mendapatkan maklumat dengan cara yang lebih mudah kerana alumnus mempunyai rasa tanggungjawab serta komitmen terhadap institut. Di samping memberikan "feedback" yang diperlukan, pertubuhan alumni juga boleh bertindak sebagai kumpulan perangsang kepada bakal-bakal graduan. Alumnus-alumnus yang berjaya bolehlah dijemput untuk memberikan petunjuk serta berkongsi pengalaman dengan pelajar-pelajar.

Usaha-usaha bagi mencapai strategi utama ini, bolehlah dilakukan pada peringkat kursus atau pun pada peringkat pentadbiran akademik.

JAWATANKUASA MENGANALISA KEUPAYAAN GRADUAN ITM PAHANG

Maklumat-maklumat yang diperolehi dari jalinan perhubungan dengan organisasi-organisasi luar ini kemudiannya dikumpul dan dianalisa oleh satu jawatankuasa yang dianggotai oleh Ketua-Ketua Kursus dan Ketua-Ketua Bahagian bagi mendapatkan dua kumpulan maklumat yang sangat penting. Maklumat-maklumat yang dimaksudkan ini ialah:

- i) KEKUATAN/KELEBIHAN GRADUAN YANG DIHASILKAN
- ii) KELEMAHAN-KELEMAHAN GRADUAN YANG PERLU DIPERBAIKI

Kemudian, maklumat-maklumat ini bolehlah dibentang dan dibincangkan dalam satu majlis pembentangan yang formal di kalangan tenaga akademik dan tenaga bukan akademik ITM. Jawatankuasa ini kemudiannya perlulah mendapatkan syor serta cadangan-cadangan dari pihak majikan tentang model graduan yang diperlukan bagi pasaran pekerjaan masa kini. Memandangkan kriteria keperluan ini berubah dari semasa ke semasa maka jawatankuasa ini perlu diwujudkan secara tetap, bagi memastikan program serta kurikulum yang dijalankan di institut ini sentiasa selaras dengan perkembangan keperluan semasa.

JAWATANKUASA PEMBENTUKAN KURIKULUM/KO-KURIKULUM DAN LATIHAN

Input yang diterima dari jawatankuasa yang pertama tadi kemudiannya akan diserahkan kepada pihak HEA dan HEP. Maklumat-maklumat ini akan diteliti oleh kedua-dua Bahagian tersebut dan seterusnya akan digunakan sebagai panduan dalam proses menggubal kurikulum serta ko-kurikulum yang akan diperlukan. Untuk ini Bahagian-Bahagian yang bertanggungjawab perlulah mengenalpasti apakah tindak-tanduk yang perlu diambil, dan seterusnya melakukan rancangan-rancangan program yang mampu menghasilkan model graduan yang telah ditetapkan. Di dalam hal ini saya ingin mencadangkan agar setiap program yang dirancang, mestilah mengambil kira tentang kesesuaiannya kepada kumpulan pelajar yang disasarkan. Ini bermakna untuk pelajar-pelajar tahun pertama, aktiviti-aktiviti program tersebut haruslah bersesuaian dengan golongan pelajar tersebut sementara untuk tahun yang seterusnya aktiviti program yang akan didedahkan adalah berlainan, mengikut kemampuan golongan pelajar yang dimaksudkan.

Untuk menjayakan usaha ini, tenaga yang perlu terlibat secara langsung, mestilah terdiri dari Ketua-Ketua Kursus dan Pensyarah-Pensyarah serta pegawai-pegawai dari Hal Ehwal Pelajar. Bahagian Hal Ehwal Akademik bolehlah menumpukan usaha dalam menghasilkan pelajar yang lengkap dari segi pengetahuan akademik dan teknologi terkini sementara Bahagian Hal Ehwal Pelajar perlu menumpukan perhatian kepada menghasilkan pelajar yang mempunyai ciri-ciri kematangan, kebijaksanaan, berimajinasi, yakin dan kreatif. Sementara itu, memandangkan masalah komunikasi sering menjadi batu penghalang kepada kejayaan seseorang individu, mungkin satu usaha bersama dari kedua-dua Bahagian perlu diwujudkan dalam menganjurkan aktiviti-aktiviti yang boleh membantu pelajar mahir berkomunikasi.

Beberapa tambahan program lain yang dirasakan boleh membantu institut dalam mencapai matlamat-matlamat ini di samping aktiviti-aktiviti yang telah sedia ada, ialah seperti mengadakan "Mock-Interview" dan Minggu Kerjaya yang diusahakan bersama dengan bakal-bakal majikan; Sudut Pidato, di mana pelajar-pelajar diberikan satu sudut di kampus dan dibenarkan memberi ceramah, pandangan atau kritikan yang membangun mengenai isu-isu yang terlebih dahulu diluluskan oleh pihak institut dan seterusnya pengalihan akhbar mingguan/bulanan yang diusahakan oleh pelajar-pelajar sendiri.

Aktiviti-aktiviti yang dicadangkan oleh kedua-dua bahagian tadi kemudiannya akan diserahkan kepada satu jawatankuasa yang akan menapis, menyelaraskan dan seterusnya merancang semua input aktiviti-aktiviti ini. Perlu ditegaskan di sini bahawa jawatankuasa ini perlu menumpukan usahanya dalam menyusun, merangka dan seterusnya melahirkan satu formula program aktiviti yang mampu melahirkan graduan contoh yang telah ditetapkan selama ini. Ini bererti jawatankuasa ini tidak boleh dengan sewenang-wenangnya membatalkan sebarang cadangan aktiviti tanpa memberikan justifikasi, dan pada masa yang sama aktiviti yang diluluskan juga perlu mempunyai justifikasi. Ini sangat perlu kerana semasa cadangan-cadangan aktiviti ini dibuat oleh bahagian-bahagian yang bertanggungjawab, faktor "relevance"-nya kepada pencapaian objektif yang ditetapkan telahpun diambil kira.

Untuk memastikan program-program yang dibentuk tadi mampu memberi kesan ke atas pelajar-pelajar, maka adalah dirasakan tugas merangka program ini memerlukan pengetahuan mendalam di bidang pembangunan kurikulum dan latihan. Untuk itu kriteria yang perlu ada pada ahli-ahli yang membentuk jawatankuasa ini mestilah berkemahiran di bidang pembangunan kurikulum dan latihan (curriculum and training development). Cadangan saya untuk melahirkan jawatankuasa ini, ialah agar pensyarah-pensyarah dihantar untuk menghadiri kursus-kursus pembangunan kurikulum dan latihan.

Akhir sekali, setiap program yang dirancang bagi menghasilkan sesuatu, perlu dikaji dan disemak sama ada ia berjaya mencapai objektif yang telah digariskan. Untuk ini, jawatankuasa ini juga perlulah membuat kajian tentang keberkesanan program yang telah diatitkan tadi. Semua program yang didapati berkesan perlulah dikekalkan dan yang kurang berkesan perlulah diperbaiki. Ini bermakna jawatankuasa ini perlulah juga bekerja rapat dengan Jawatankuasa Menganalisa Keupayaan Graduan ITM Pahang, agar segala program yang telah diatir dapat memenuhi kehendak-kehendak yang telah ditetapkan.

KESIMPULAN

Secara kesimpulannya, kertas ini cuba mencadangkan satu kaedah yang membolehkan kita menghasilkan satu golongan pelajar yang sesuai dari segi kriteria dan ciri-ciri yang akan diperlukan bagi mengisi jawatan-jawatan yang ada pada masa akan datang. Apa juga bentuk pembelajaran yang dijalankan di institusi-institusi pengajian tinggi, penekanan harus dibuat ke atas penghasilan graduan yang matang berfikir, mempunyai daya motivasi dan kreativiti yang tinggi, berinisiatif serta sentiasa mampu menyahut cabaran. Graduan-graduan yang mengkhususkan bidang-bidang teknikal dan kejuruteraan perlu dilengkapi dengan pengetahuan-pengetahuan yang berhubung kait dengan sains kemasyarakatan. Begitu juga, bagi graduan-graduan bukan berlatarbelakangkan bidang teknikal perlu sedikit sebanyak didedahkan kepada pengetahuan-pengetahuan teknikal. Dengan cara ini komunikasi di antara kedua-dua jenis tenaga kerja ini akan menjadi lebih mudah, dan dengan itu sudah pasti akan memudahkan para graduan tersebut menyesuaikan diri dengan berbagai-bagai pekerjaan dan golongan masyarakat.

RUJUKAN:

New Straits Times 1990

Dewan Masyarakat, April 1991, pp. 50

“ Ke arah Menghasilkan Graduan Teknologi ITM Yang Mampu Menghadapi Cabaran Tahun-Tahun Sembilan Puluhan” - Kertas Kerja yang dibentangkan di Persidangan Akademik ITM 1988 oleh Ahmiad Fakri b. Shaari, Dr. Mohamed Dahalan b. Mohamed Ramli, Rozlan b. Mohd. Ramli.